

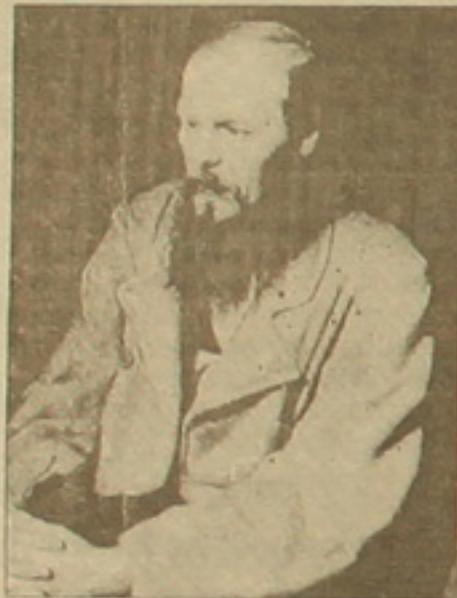
1 866 թ. Փետրվարի 18-ին բարոն Ա. Ե. Վրանգելին ուղղված նամակում նա գրում է՝ «Սարդը երջանկության համար չի ծնվում. Սարդը վաստակում է երջանկությունը ու միշտ էլ տառադանուվ. Այսինք ոչ մի անարդարություն էլ չկա. որովհետեւ կենսական կոյզումն ու գիտակցությունը (այսինքն մարմնով եւ ողովով. այսինքն կենսական ողջ դրոցեսով) ծեռն է բերվում որ եւ *contra* փորձով. որը դիմում է կրել Տառապանով է ծեռն բերվում այդուհետև մեր մոլորակի

բազրած վեցնական տեսոյ մեջ՝
դաշտասիաննելով Ռասկոյնիկովի
այն դիտողությանը, թե Աստված
զուց չկա, Սարմելադովն ասում է՝
«Այսինքն Աստված չկա ու նրա գա-
լուսը չի լինի... այդ դեմքով... այդ
դեմքով... անկարեի առրել... Չա-
փազանց զազանավարի վիճակ
կլինի... Այդ դեմքով ես է անմիջա-
դես կընկնեի Նեւա գետը Բայց,
հարգելի դարն, այդ կլինի, այդ
խուսացված է ապրողների համար,
այլառի մեջ համար է ի՞նչ, ի՞նչ
կօնա. Ով է որ լինի ապրողը, թե
կուցել մեղի մեջ կորած, սակայն

ծեր կյանքը երկի վրա եւ ի՞նչ եղաւակացրի դրա մասին», մարդո կառող եւ լուսայն մեկնել Դոն Կիխոտը «Ահա ի՞ն եղակացությունը կյանքի մասին, եւ կարո՞դ ե՞ւ ինձ դաշտաղարտել դրա համար»: Ուշեմն որևան հզոր ուեսէ է լինես, որ այսիանից հետո կարդանա նստեցրածեղանի մոտ ու մի նոր Դոն Կիխոտի կերպար ստեղծես: Դուստրւ կին արեց այդ բանը: Եխան Սիկինը նոր ժամանակների ասլեցը դարձավ իր մեջ մարմնավորելով մարդու իդեալական բոյոր հաւաքանիւթերը...

Եկրում ինդրելով բոլորի եւ
ամեն ինչի համար

ԴԱՍՆԵՐԱԿՄԱՆ ԾԱՆՈՂՅԱՆ ՕՐՎԱ ԱՌԻՔՐՈՒ



օրենքը բայց ևս անմիջական զի-
տակությունը որ զգացվում է կեն-
սական դրցեանվ այնողիս նետ
քերկանը է, որի համար կարելի է
վճարել տարհմութեան տառապանուու»:
Այս ժամանակ աշխատում էր «Ռայ-
ն Պատիծ» վեղի վրա (սկզբուն
այն մտահղացված էր որդես - «Դա-
րրածներ» անվանումով Վիլակ):
Գեղու ընթացուած օաս բան փոխ-
վեց Ծովական կերպարներ ավելա-
ցան, առանձին կերպարներ գրեթե
հիմնովին փոխվեցին: Սակայն
հիմնական մտահղացումը մնաց
դատկերել 19-րդ դարի եւկորոր կե-
սի ռուսական իրականությունը,
աննոյաբակ, ոչ մի բանի առաջ
դատասխանաւություն չունեցող,
ամեն աւարի դատասխանը տվող
եիտասարդությանը:

Կյանի դաժան դղրց անցած
փիլիսոփան կործանված մարդ-
կանց արդեն նկարագրել էր «Յուշե
մեյալ սմից» գրութ գիր, որը լա-
զագույնն է ցուցադրում մարդկանց
ավերակումը, ավերակված մա-
րդուն նկարագրելով ոճն Արհանդի
տաժանակիրներից մեջին ։ Տա գրում
է - Այդ մի օրինակ էր, թե որ կարող
է հասնել մարդու միայն մարմնա-
կան հակումը, որը զսված չէ ոչ
մի ներին նորմայով, ոչ մի օրինա-
կությամբ... Այդ մի հետեւ էր, քառոյ-
կան տեսակենտիկ թվագիմոդ Ավե-
լացրել եւ այն որ նա խորաման էր
ու խելով, զեղեցիկ, նույնիսկ մի հիշ-
կրպած, ընդունակություններով
օժգված Ոչ, համաճարակը, հրեհն
ու սովու ավելի լավ են, իսն այ-
դիսի մարդը հասարակության
մեջ».

Կերի սեւազիր տարբեակներից
մեջում լոր և մտե հեղինակի հո



- Բայց դեռ դեմք է զար առավել
- հզոր «Կարամազով Եղբայրներ»
- Այս վերի մասին այնուան է գրվել,
- որ իմ խոսն ավելորդ կրկնություն
- կլինի: Միայն ուզում եմ վերի յո-
- թերորդ «Այսօա» գրից մի ներք-
- բում անել:

Եթե յասեն Եվրոպան, աղա զո՞ւ Ուսաստանը ճանաչեց հանաւին, մի մարդու, որը կենաց ասենադաման ճանադարիներով սնցավ. Աղիա, թշվար մանկություն Մովկայի հետնախորհերում, արթեցող հայր, կյանից ուրիշ հետագած մայր, նախ մահապատճեաբանի, որը հենց իրականացան դահին փոխվում է տասնայա տասնակիր ախորով, չորս արի ծեռնաշղթաներով ու ուսադրաներով զոյուրյուն, աղա, երադարձից հետո, նյութական արսափելի նեղություններ, դրան ուժարած ընկնավորության նույաները, անվերջ փախուստներ, այրահեղ չարևած դրություն եվրոպական հերթի հետ»։ Տենչում է ներել բոլորն ու ամեն ինչի համար, եւ ներումն խնդրել, ո՞ւ ոչ թե իր համար խնդրել, այլ բոլոր մարդկանց, ընդհանուրի եւ ամեն ինչի, իսկ «ինձ համար ուրիշներն եւ նույնընդունակ են խնդրում», ինչեց նորից նրա հոգուն։ Բայց վայրկյան առ վայրկյան նա զգում է հայտնաբար ու կարծես ուռափելիութեն, թե այդ երկնակամարի դես հաստատուն ու անսասան մի քանի հջոնում ու ժիրում է իր հոգուն։ Ասես մի զաղափար զահակալում է իր մատում ու ցլյանս արդեն ու հավիսյանս հավիստնից։ Որմես մի և կար դատանի նեսէվել է երկիր դաշտանելու, բայց ոչի եավ որմես ցլյանս հաստակամ մի մարտիկ։

Այստիսի հզոր վեղիք հազվադեմ են ստեղծվում, այն էլ մեծագույն ներենչումների ժամանակ: Եղածահական չէ, որ վեղը նվիրված է ամենամոռ, ամենասիրելի, ամենաքանակ մարդուն Աննա Սնիժնին: այն կնոցը, որը ոչ միայն սղագրող է (Դուստեւակին նրան թելադրեց «Խաղամուլը» վեղը), կին, նրա զավակների մայրը, նրա զորժերի կառավարիչը... Այստիսի միանություն, այստիսի հոգեկան կարհազված է դաշտակում: Ու եթե կրկին իհետն երջանկության մասին ի խոսք, առա նա խկադես երջանիկ մարդ է, երջանկություն վաստակած մարդ, երջանկության

Աշխարհն արդեն ուներ Դոն Կիոսին: Այ նա Ֆ. Ս. Ա էլ իր հասուկ արձիքն ուներ («Առայժմ դա վերին ու մածազույն խոսն է մարդային մժի... Եւ եթե վերջ գտներ երին ու հեռու մի տեղից հարցնեին առաջարկ կատարել») և այս պահին առաջարկ է առաջարկ կատարել:

Կիպրահայ ջութակահարը քրիստոնական կայսերական շինշանակիր

Նիկոսիայից մեր բրաւկից Զորգ Str Բարքողը տեղեկացնում է, որ կիորդահայ ջուրակահար Լեռն Չիլինգիրյանը, «Երածաւար» արվեստին մասուցած իր ծառայությունների» համար, արժանացել է Քրիտանական կայսրության օրդերի դափնիների կոչմանը: Այդ մասին հայատարել է Անգլիայի բազուիին Նոր սարքա նախօրյակին հրապարակելով դարձեների արժանացածների տարեկան ցուցակը: Չիլինիրյանը, որը Բուշինիկեմյան ուղարկած է Երեկայանալու ուսակա վոր կոչման առիջի, Երևանում է իր զարմիկ Հարո Բեղելյանից (Դարձյալ կիորդահայ) հետո, որը մի բանի տարի առաջ նախասահմանավ իր նախասիրությա նը: Սովորում է Երածաւորյան արխայական նոյենում, որտեղ իիմա որդիս դրա ֆեռու (սաացել է FRCH Կոլումբ) դասավանդում է: Չիլինիրյան խոյակի ստեղծման առիջի արժեաւայոր խորհուրդներ է սանում Ամադեոս Խայոյակի դեկավար Չիգմունը Սիսելից եւ Երածաւոր գետ Յանս Շելլերից: Արխայական նոյենում սովորելու տարիներին նա մետքանում է դաշնակահար Կիլֆորդ, Բենունի հետ եւկուսով 1969-ին BBC-ի բերու վենյան առաջնորդյունում, իսկ այնուհետեւ 1971-ին մյունիսենյան դրոյում առաջին տեղն են գրադարձնում:

Լեռն Զիլինգդյանը ծնվել է Նիկո-
սիայում 1948-ին, երաժետական ընտա-
նիում: Ծնողները Աղանայից են զարդել
Կիլյոս: Հայրը Խորայր, Կոստանդնու-
պլատում երգահան է եղել և երգախումը
է ղեկավարել: Զուրակի հետ 5-ամյա Եւ-
տինի ծանորացմանը նղաստել է: Մեծ
մոլեգայր Վահան Բեյբյանը, .որ
նույնութեան մեջայի է արժանացել քաջու-
հու կողմից 1952-ին զահակալության
առիվ: Վահանի որդին Յարուբյունը, 21
տարեկանում BBC-ի զուրակի աղաջնու-
րյան հաղորդ է ճանաչվել:

Կիրովում Ետոնի համար նշանակալի փաստ այն էր, որ իր ցըսպահի երիսաւղիներն այդ տարիներին ջուրակի կամ դաշնամուի դասեր էին վեցնում իր ազգականներից: Դա խանճել էր խորանու երածության աշխարհում: Եթևագյուղ, երբ Ետոնի ընտանիքը Լոնդոն է տեղափոխվում, նա կորցնում է կայսերականը երածությանը, և փոխարեն սկսում տառելի ֆութբոլով: Միայն մեծ մորթուոր այցը Լոնդոն սիրում է

Բուտնում հա սիրային բն

Երածությունը հայկական լեռներից հայ չեր, սակայն Սիսակ Սեծարենցի, Բուշակի, Թեթեյանի, Կաղութիկյանի, Սետախուի և Ակրսյանի բանաստեղծություններն ընդունվեցին գերմանեն:

Համերգ՝ զնիւրի հիւսակիւ

Երգեհնահարների ամերիկյան միուրյան Դետրոյիթ մասնաշյուղի՝ վերջեր Լյութերական եկեղեցում սկսած «Գոյատեման երգեր» ծրագիրը՝ կազմված երաժշտությունից ու բանավոր խոսից, նվիրված էր բոլոր երանց, ովքեր տուժել են մարդու անմարդկային վետաբեմունիցից, տառապել ու տանջանար են արևելի հրեաների Յոլուորից մինչեւ Յայոց եղենոնց, ամերիկյան սեւամորթների սրվագումից մինչեւ անմեր մասնակների ոչնչացումը։ Ծրագրին հատուկ հյուրի կարգավիճակով ներկա էին սենատոր Ստեփան Դուրովը, երգիչ Անդր Միհրը եւ դաշտաբան Ալիս Բերերյան-Դեյուրյանը։

THE ARMENIAN MIRROR SPECTATOR

ԱՍՏԵՐԻ ԿՅԱՆՔԻ

Միլին Փարմերի մրցանակները

Ամերիկյան NRJ ռադիոկայանն առաջին անգամ անցկացրեց երիտասարդությանը հասցեազրկած երաժշտության մրցույր, որի հաղորդին որուելու էին իրենց ունկնդիրները, հաօպիտ առնելով երգի-երգչուիկների ընդհանուր ավանդը երաժշտական կյանութերիտարդ ունկնդիրների կարծիքները նկատ ունենալով, ուստի կայանի դեկավարությունը երեք գլխավոր մացանակներն էլ ընդհեց երգչուիկ Սիլեն Ֆարմերին: Դրանից ընորդիկցին լավագույն երաժշտական ալբոնի, լավագույն համերգի եւ լավագույն արժիտական դրսեւուման համար: Ինչու նույն է «Պուեն» հանդեսը, մրցանակներն ստանալու համար երգչուիկին Լու Անդրես Երժամանելի մասնավորին արդիով՝ 30 անճան ուղեկցությամբ: Ժուանին Ֆարմերը հազեւ էլ լայն լանջարազվածով սեւ հազուս որը բերես ավելի սազական կիհնեական Պատիկան Անդրես Անդրես:



